

Секція А7 Фізична культура і спорт	
УДК 159.9:796.015.132	
Дата першого надходження статті до видання	2026-01-11
Дата прийняття статті до друку після рецензування	2026-02-20
Дата публікації/оприлюднення	2026-02-20

Когнітивна та афективна довіра як психологічні механізми регуляції рольової асиметрії в акробатичних парах

Станіслав Дмитрович Максимов

аспірант,

Національний університет фізичного виховання і спорту України, Київ, Україна

e-mail: McStas@i.ua

<https://orcid.org/0000-0001-9396-1705>

Юлія Анатоліївна Максимова

к.фіз.вих, доцент,

Національний університет фізичного виховання і спорту України, Київ, Україна

e-mail: yumaksymova@uni-sport.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0002-0846-2483>

Валентина Іванівна Воронова

к.пед.н., професор,

Національний університет фізичного виховання і спорту України, Київ, Україна

e-mail: professor.voronova@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-5072-4184>

Анотація. У координаційно складних діадних видах спорту ефективність змагальної діяльності визначається не лише індивідуальною підготовленістю спортсменів, а якістю організації спільної дії в умовах жорсткої функціональної взаємозалежності. У спортивній акробатиці рольова асиметрія «верхній–нижній» поєднується з необхідністю емоційно-виразної цілісності виконання, що актуалізує проблему психологічних механізмів регуляції взаємодії. Метою дослідження було визначення рольової конфігурації когнітивної та афективної довіри як механізму регуляції спільної діяльності в акробатичних парах та встановлення її типоспецифічних особливостей.

Дослідження мало крос-секційний характер. Учасниками стали акробатичні пари різних типів сумісності (комплексно сумісні, функціонально орієнтовані, виразно сумісні). Для оцінювання довіри використано двокомпонентну модель Р. МакАлістера (когнітивна та афективна довіра). Аналіз здійснювався на основі медіан та інтерквартильних розмахів із урахуванням рольової диференціації.

Встановлено, що інтегральний рівень довіри є нормативно високим у всіх типах сумісності та не виступає диференціальним критерієм. Водночас виявлено відмінності у структурній організації довіри: у комплексно сумісних парах спостерігається рольова симетрія компонент; у функціонально орієнтованих – рольово диференційована конфігурація з більшою раціональною автономністю нижнього партнера; у виразно сумісних – підвищена афективна залученість, що виконує компенсаторну функцію.

Отримані результати дозволяють розглядати довіру як механізм делегування контролю в умовах рольової асиметрії. Теоретичний внесок дослідження полягає у

переосмисленні довіри не як універсального індикатора якості взаємодії, а як структурованого регуляторного ресурсу спільної діяльності. (не менше 1800 знаків з пробілами).

Ключові слова: партнери, сумісність, рольова асиметрія, когнітивна довіра, афективна довіра, спільна дія, спортивна акробатика.

Cognitive and affective trust as regulatory mechanisms of role asymmetry in sports acrobatic pairs

Stanislav Maksymov

postgraduate student

National University of Physical Education and Sport of Ukraine, Kyiv, Ukraine

e-mail: McStas@i.ua

<https://orcid.org/0000-0001-9396-1705>

Yuliya Maksymova

PhD, associate professor,

National University of Physical Education and Sport of Ukraine, Kyiv, Ukraine

e-mail: yumaksymova@uni-sport.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0002-0846-2483>

Valentina Voronova

PhD, professor

National University of Physical Education and Sport of Ukraine, Kyiv, Ukraine

e-mail: professor.voronova@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0002-5072-4184>

Abstract. In coordination-demanding dyadic sports, performance effectiveness depends not only on individual competence but also on the quality of joint action organization under conditions of strict functional interdependence. In sports acrobatics, the role asymmetry of the “upper–base” structure is combined with the requirement for emotional–expressive unity, which highlights the importance of psychological mechanisms underlying interaction regulation. The purpose of this study was to identify the role-specific configuration of cognitive and affective trust as a regulatory mechanism of joint activity in acrobatic pairs and to determine its type-specific characteristics.

The study employed a cross-sectional design. Participants were acrobatic pairs representing different compatibility types (comprehensively compatible, functionally oriented, and expressively compatible). Trust was assessed using McAllister’s two-component model (cognitive and affective trust). Data were analyzed using medians and interquartile ranges with particular attention to role differentiation.

The results demonstrated that the overall level of trust was normatively high across all compatibility types and did not serve as a differentiating criterion. However, differences emerged in the structural organization of trust. Comprehensively compatible pairs showed role symmetry of cognitive and affective components; functionally oriented pairs demonstrated a role-differentiated configuration characterized by greater rational autonomy of the base partner; expressively compatible pairs exhibited increased affective involvement, functioning as a compensatory mechanism.

The findings suggest that trust in acrobatic dyads operates as a mechanism of control delegation under conditions of role asymmetry. The main theoretical contribution lies in

reconceptualizing trust not as a general marker of interaction quality, but as a structured regulatory resource embedded in joint action.

Keywords: partner compatibility, role asymmetry, cognitive trust, affective trust, joint action, sports acrobatics.

Вступ

Актуальність проблеми. У сучасній спортивній науці сумісність дедалі частіше розглядається не як стала індивідуальна характеристика спортсменів, а як динамічний процес організації спільної діяльності, що формується у взаємодії та залежить від структури ролей і вимог конкретного виду спорту [5, 8]. У складнокоординаційних та взаємозалежних системах результат діяльності виникає не як сума окремих індивідуальних дій, а як інтегрований продукт міжособистісної координації та спільної регуляції [11, 20]. Дослідження joint action демонструють, що ефективність спільної дії ґрунтується на процесах взаємного прогнозування, адаптації та узгодження динамічних параметрів поведінки партнерів [12, 18].

Спортивна акробатика є специфічною моделлю жорстко взаємозалежної діадної діяльності. В акробатичній парі партнери функціонують в умовах чіткої рольової асиметрії «верхній–нижній», високого рівня фізичного ризику та відсутності взаємозамінності ролей [2, 7, 10]. Водночас від них вимагається емоційно-виразна симетрія — узгодженість темпу, динаміки та цілісності художнього образу, що підсилює вимогу до міжособистісної інтеграції [8]. Поєднання функціональної асиметрії та необхідності емоційної єдності створює унікальні умови для формування специфічних механізмів сумісності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У теоретичному полі дослідження довіри займають центральне місце в поясненні кооперації в умовах взаємної залежності. Відповідно до інтегративної моделі організаційної довіри (Mayer et al., 1995), довіра пов'язана з готовністю приймати вразливість в умовах ризику. У спортивному контексті довіра розглядається як психологічна основа стабільності взаємодії та прийняття відповідальності [16, 17]. Двокомпонентна модель McAllister (1995) диференціює когнітивну довіру, що ґрунтується на раціональній оцінці компетентності партнера, та афективну довіру, пов'язану з емоційною прийнятністю взаємної залежності [14].

У взаємозалежних видах спорту довіра безпосередньо пов'язана з переживанням психологічної вразливості та прийняттям ризику у партнерстві [15]. Дослідження парних видів спорту демонструють взаємозалежність емоційних станів партнерів та їхній вплив на ефективність взаємодії [3, 21]. Водночас у більшості робіт довіра розглядається як загальна характеристика взаємин без урахування структурної диференціації ролей.

Паралельно сучасні дослідження спільної дії показують, що партнери здатні модулювати власну поведінку з урахуванням віддаленої спільної мети, здійснюючи безперервне прогнозування дій один одного [6, 19]. Це передбачає механізм делегування контролю – часткової відмови від повного індивідуального регуляторного контролю на користь узгодженої системи «ми».

Виділення невирішеної частини проблеми. У діадних видах спорту з жорстким розподілом функцій залишається недостатньо вивченим питання, чи має довіра однакове регуляторне значення для партнерів, що виконують різні функціональні ролі. Зокрема, невідомо, яким чином когнітивна та афективна компоненти довіри організуються у ролях «верхній–нижній» та чи відрізняється їхня конфігурація залежно від типу партнерської сумісності. Таким чином, проблема полягає не стільки у визначенні загального рівня довіри, скільки у з'ясуванні її рольової структури як

психологічного механізму регуляції спільної діяльності в умовах функціональної асиметрії та високого ризику.

Спираючись на інтегративну модель довіри як готовності до прийняття вразливості в умовах ризику [13], двокомпонентну модель когнітивної та афективної довіри [14], а також сучасні підходи до спільної дії як системи взаємного прогнозування та розподілу контролю [6, 11, 19], було сформульовано такі гіпотези. У функціонально асиметричних спортивних діадах довіра виступає психологічним механізмом делегування регуляторного контролю. Структура довіри має рольово диференційований характер: когнітивна та афективна компоненти виконують різні регуляторні функції у верхніх і нижніх партнерів. Для нижнього партнера, що виконує опорну та стабілізаційну функцію, провідного значення набуває когнітивна довіра, пов'язана з оцінкою компетентності та передбачуваності. Для верхнього партнера, діяльність якого пов'язана з фізичною вразливістю та необхідністю прийняття ризику, особливого значення набуває афективна складова довіри як умова психологічної безпеки.

Мета статті — встановити рольову конфігурацію когнітивної та афективної довіри як механізму делегування регуляторного контролю в акробатичних парах та виявити варіанти її реалізації у різних типах сумісності.

Наукова новизна. Наукова новизна полягає у переході від розуміння довіри як загальної міжособистісної характеристики до її інтерпретації як структурованого механізму регуляції спільної діяльності в умовах функціональної асиметрії. Запропонований підхід розширює застосування двокомпонентної моделі довіри до контексту координаційно складних спортивних діад та інтегрує її з сучасними концепціями спільної дії і делегування контролю.

Практичне значення. Практичне значення полягає у можливості використання отриманих результатів для диференційованої психологічної роботи з акробатичними парами з урахуванням типоспецифічної конфігурації довіри та рольової структури партнерської взаємодії.

Методологія

Методи дослідження. Дослідження мало крос-секційний характер і спрямоване на аналіз рольової конфігурації когнітивної та афективної довіри у верхніх і нижніх партнерів акробатичних пар різних типів сумісності. Методологічна логіка роботи передбачає поєднання описового та порівняльного підходів з фокусом на структурі співвідношення компонент довіри. Для вимірювання довіри використано двокомпонентну модель McAllister (1995), адаптовану до специфіки спортивної акробатики без зміни її концептуальної структури [14]. Когнітивна довіра відображає раціональну впевненість у компетентності, передбачуваності та професійній надійності партнера. Афективна довіра характеризує емоційне прийняття взаємної залежності, готовність до психологічної вразливості та підтримки. Відповіді оцінювалися за семибальною шкалою Лайкерта. Для перевірки можливих міжгрупових відмінностей застосовувалися непараметричні критерії (Mann-Whitney). Рівень статистичної значущості встановлювався на $p < 0,05$. Окремо аналізувалася міжрольова асиметрія довіри шляхом обчислення внутрішньопарного балансу між когнітивною та афективною компонентами ($\Delta\text{Cog-Aff}$).

Джерела даних. У дослідженні взяли участь 25 акробатичних пар ($n = 50$ акробатів) віком 11–16 років, які перебували на етапі попередньої базової підготовки. Критерії включення: досвід не менше 3 років спільної тренувальної діяльності; відсутність гострих травм на момент обстеження. Усі учасники надали інформовану згоду на участь у дослідженні. Дослідження проведено відповідно до етичних

стандартів спортивної психології. Тип партнерської сумісності визначався на підставі попереднього інтегративного аналізу показників технічної спрацьованості та емоційно-виразної узгодженості [4]. Було виділено три типи: комплексно сумісні пари (КС) ($n = 7$), функціонально орієнтовані пари (ФО) ($n = 10$) та виразно сумісні пари (ВО) ($n = 8$).

Інструменти аналізу. Для представлення результатів використовувалися: медіана (Me), інтерквартильний розмах (Q1; Q3). Опитування проводилося індивідуально, без присутності партнера, в умовах тренувального процесу. Спортсменам пропонувалося оцінити довіру саме до свого поточного партнера по парі. Забезпечувалася конфіденційність відповідей.

Обмеження дослідження. Обмеження пов'язані з крос-секційним характером вибірки, що не дозволяє простежити динаміку формування довіри у процесі становлення пари. Використання самооцінювальних методик може бути чутливим до соціальної бажаності та особливостей міжособистісної перцепції.

Результати

Аналіз показників когнітивної та афективної довіри засвідчив, що в усіх типах сумісності їхні медіанні значення перебувають у верхньому діапазоні шкали. Інтерквартильні розмахи значною мірою перекриваються, що свідчить про нормативно високий рівень довіри як базову умову функціонування акробатичної пари (рис.1).

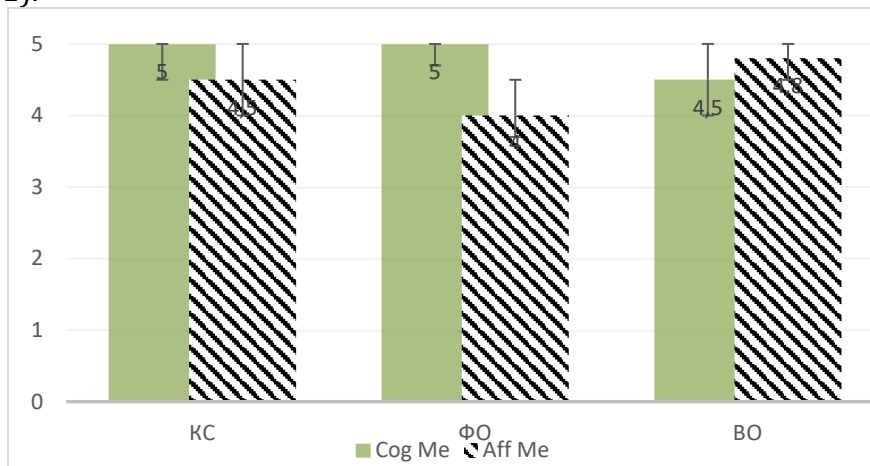

Рис. 1. Структура довіри в акробатичних парах різних типів сумісності

Перевірка можливих міжгрупових відмінностей не виявила статистично значущих розбіжностей за інтегральними показниками когнітивної та афективної довіри ($p > 0,05$). Отримані результати дозволяють стверджувати, що рівень довіри сам по собі не виступає диференціальним критерієм типу сумісності.

Водночас відсутність значущих відмінностей за абсолютними значеннями не означає тотожності психологічної організації довіри. Подальший аналіз було спрямовано на виявлення рольових конфігурацій її компонент.

Щоб зрозуміти, як саме довіра включається в регуляцію спільної діяльності, ми проаналізували її з позицій верхнього та нижнього партнерів. Як видно з таблиці 1, інтегральні рівні когнітивної та афективної довіри у різних типах сумісності є близькими, однак співвідношення їх компонент у системі рольової асиметрії відрізняється.

Таблиця 1

Показники когнітивної та афективної довіри у верхніх і нижніх партнерів у типах сумісності, Me [Q1; Q3]

Тип сумісності	Роль партнера	Когнітивна довіра	Афективна довіра	Баланс (Cog-Aff)
КС	Верхній (n=7)	5 [4; 5]	5 [5; 5]	0
	Нижній (n=7)	5 [4; 5]	5 [5; 5]	0
ФО	Верхній (n=10)	5 [5; 5]	5 [5; 5]	0
	Нижній (n=10)	4 [4; 4]	5 [4; 5]	-1
ВО	Верхній (n=8)	5 [4; 5]	4 [4; 4]	1
	Нижній (n=8)	5 [5; 5]	5 [4; 5]	0

Примітка. КС — комплексно сумісні; ФО — функціонально орієнтовані; ВО — виразно сумісні. Баланс (Cog-Aff) відображає внутрішньопарне співвідношення медіан когнітивної та афективної довіри.

У КС-парах спостерігається збалансована структура довіри. Показники когнітивної та афективної довіри у верхніх і нижніх партнерів перебувають у близьких діапазонах, що свідчить про рольову симетрію. Така конфігурація відображає інтегровану модель регуляції, в якій довіра виконує фонову стабілізуючу функцію, забезпечуючи передбачуваність та психологічну безпеку спільної діяльності.

Для ФО-пар характерна рольово диференційована структура довіри. За збереження високого загального рівня довіри у межах пари показники когнітивної довіри у нижніх партнерів є помірними та не перевищують афективну компоненту. Водночас афективна довіра залишається стабільною, що свідчить про емоційне прийняття взаємної залежності.

Така конфігурація не відображає дефіциту довіри, а вказує на раціонально структурований характер взаємодії. Нижній партнер, виконуючи стабілізуючу функцію в системі, зберігає більшу саморегулятивну автономність, тоді як емоційний фон взаємодії підтримує загальну надійність виконання. У цьому типі довіра набуває інструментального характеру та забезпечує функціональну стійкість без надмірної емоційної взаємозалежності.

У ВО-парах спостерігається інша конфігурація довіри. За близьких показників когнітивної компоненти афективна довіра відіграє більш виражену роль у підтриманні взаємодії. Це відображає підвищену емоційну залученість партнерів та орієнтацію на підтримку психологічного комфорту у спільній діяльності.

На відміну від ФО-пар, де раціональна автономність є більш вираженою, у ВО-парах довіра функціонує як механізм емоційної координації та взаємної підтримки, що може виконувати компенсаторну роль у складних або стресогенних умовах.

Подальший аналіз було спрямовано на деталізацію структури довіри за окремими індикаторними пунктами опитувальника (табл. 2). Такий підхід дозволив виявити не лише загальні профілі компонент, але й специфічні особливості переживання довіри у ролях.

Особливо показовими є дані за пунктом «я не боюся підвести партнера у складних ситуаціях». У виразно сумісних парах (ВО) саме у верхніх партнерів фіксується зниження цього показника (Me = 2,5), тоді як у нижніх він залишається стабільно вищим.

Таблиця 2

Індикаторні показники довіри у верхніх і нижніх партнерів різних типів сумісності
(Me [Q1-Q3])

Питання	Роль	КС	ФО	ВО
Я можу покластися на технічні дії мого партнера	Верхній	4,5 [4,0; 5,0]	5,0 [5,0; 5,0]	4,0 [3,75; 5,0]
	Нижній	4,0 [4,0; 4,5]	5,0 [5,0; 5,0]	4,0 [4,0; 4,25]
Я не боюся підвести партнера у складних ситуаціях	Верхній	3,0 [3,0; 3,5]	4,0 [4,0; 4,0]	2,5 [2,0; 3,25]
	Нижній	4,0 [3,75; 4,0]	4,0 [4,0; 5,0]	4,0 [3,75; 4,25]
Мій партнер з розумінням ставиться до моїх помилок	Верхній	4,0 [4,0; 4,0]	4,0 [3,0; 4,5]	4,5 [4,0; 5,0]
	Нижній	4,0 [4,0; 4,0]	5,0 [4,0; 5,0]	4,5 [4,0; 5,0]
Я відчуваю емоційну надійність партнера	Верхній	5,0 [4,0; 5,0]	3,0 [3,0; 4,0]	4,0 [4,0; 4,25]
	Нижній	4,0 [4,0; 4,5]	5,0 [4,0; 5,0]	4,5 [4,0; 5,0]

Такі результати не свідчать про сумнів у власній технічній спроможності, а радше можуть відображати підвищену емоційну відповідальність верхнього партнера за збереження цілісності взаємодії. В умовах виразно орієнтованої моделі сумісності афективна складова набуває особливої ваги, і страх «підвести» партнера може стосуватися не лише технічної помилки, а й порушення емоційної єдності.

Крім того, у ФО-парах показник «я відчуваю емоційну надійність партнера» є нижчим у верхніх (Me = 3,0) порівняно з нижніми (Me = 5,0), що свідчить про рольово диференційоване переживання емоційної підтримки. У цьому випадку довіра має більш інструментальний характер: технічна надійність оцінюється високо, тоді як емоційна складова не є центральною умовою регуляції.

Отже, аналіз індикаторних пунктів підтверджує, що навіть за подібних інтегральних рівнів когнітивної та афективної довіри їх регуляторне значення може відрізнитися. У ВО-парах афективна довіра виконує компенсаторну функцію, підсилюючи емоційний зв'язок, але водночас потенційно підвищуючи чутливість до порушень емоційного фону взаємодії. У ФО-парах довіра організується більш раціонально, із чіткою рольовою диференціацією емоційної підтримки.

Таким чином, довіра в акробатичних парах виступає не лише загальною психологічною характеристикою, а структурованим механізмом, що по-різному включається у регуляцію спільної діяльності залежно від типу сумісності.

Обговорення

Інтерпретація результатів. Отримані результати підтверджують, що довіра в акробатичних парах не виступає диференціовальним критерієм типу сумісності за рівнем, однак відіграє ключову роль у структурній організації спільної діяльності. Попри відсутність статистично значущих відмінностей за інтегральними показниками, саме конфігурація когнітивної та афективної компонент у системі рольової асиметрії визначає спосіб регуляції взаємодії. У контексті акробатичної пари когнітивна довіра забезпечує можливість раціонального прогнозування дій партнера, а афективна – зниження психологічної «ціни» помилки в умовах високого фізичного ризику.

У комплексно сумісних парах симетрична структура довіри формує інтегроване регуляторне поле, в межах якого делегування контролю відбувається без вираженої психологічної напруги. У функціонально орієнтованих парах довіра має рольово диференційовану організацію: помірна когнітивна автономність нижніх партнерів може відображати збереження частини регуляторної відповідальності в умовах високої технічної ролі, а довіра виконує інструментальну функцію, підтримуючи стабільність взаємодії без повної психологічної інтеграції. У виразно орієнтованих парах афективна компонента набуває більшої ваги; зниження впевненості у складних ситуаціях у верхніх партнерів може відображати не дефіцит компетентності, а переживання підвищеної вразливості у взаємозалежній взаємодії. Довіра в акробатичних парах може розглядатися як механізм делегування регуляторного контролю в умовах рольової асиметрії, що формує психологічні умови для реалізації певної регуляторної стратегії – інтегрованої, функціонально структурованої або емоційно компенсаторної.

Порівняння з іншими дослідженнями. Отримані результати узгоджуються з уявленнями про спільну дію як процес ко-регуляції, у якому результат є продуктом узгоджених дій взаємозалежних агентів, а не сумою індивідуальних внесків [6, 11]. З позицій інтегративної моделі довіри як прийняття вразливості в умовах ризику [13] та двокомпонентної моделі McAllister (1995), довіра має не лише афективний, а й регуляторний вимір [14]. Конфігурація довіри у комплексно сумісних парах узгоджується з концепціями функціональної згуртованості та ефективною груповою взаємодією в спорті [5, 8]. Модель довіри у функціонально орієнтованих парах відповідає уявленням про розподілену регуляцію у спільній дії, коли контроль перерозподіляється відповідно до функціональних завдань [19]. Підвищена емоційна чутливість у виразно орієнтованих парах кореспондує з якісними дослідженнями довіри у взаємозалежному спорті, де довіра пов'язується з готовністю «дати простір для вразливості» [15]. Загалом результати узгоджуються з концепцією раціональної оптимізації координації, згідно з якою партнери прагнуть мінімізувати сумарні витрати регуляції шляхом функціонального перерозподілу контролю [19].

Наукова новизна. Наукова новизна дослідження полягає у переході від розуміння довіри як загальної міжособистісної характеристики до її інтерпретації як структурованого механізму регуляції спільної діяльності в умовах функціональної асиметрії. Запропонований підхід розширює застосування двокомпонентної моделі довіри [14] до контексту координаційно складних спортивних діад та інтегрує її з сучасними концепціями спільної дії і делегування контролю [6, 11, 19]. Удосконалено наукові підходи до аналізу довіри у парних видах спорту шляхом виявлення типоспецифічних конфігурацій когнітивної та афективної компонент у системі рольової асиметрії «верхній–нижній».

Практичне значення. Практичне значення дослідження полягає у можливості використання отриманих результатів для диференційованої тренерської та психологічної роботи з акробатичними парами. Рівень довіри не слід оцінювати ізольовано від її рольової структури. У функціонально орієнтованих парах доцільно підтримувати раціональну автономність нижнього партнера, не форсуючи надмірну емоційну взаємозалежність. У виразно сумісних парах важливо контролювати емоційну напруженість верхніх партнерів та працювати над формуванням упевненості в складних ситуаціях. У комплексно сумісних парах підтримання балансу між когнітивною та афективною довірою є ключовою умовою стабільності спільної діяльності.

Висновки

У всіх типах партнерської сумісності в акробатичних парах виявлено нормативно високий рівень когнітивної та афективної довіри. Інтегральні показники значною мірою перекриваються та не виступають диференціальним критерієм типу сумісності.

Типологічні відмінності проявляються не в абсолютному рівні довіри, а в її рольовій конфігурації. Саме співвідношення когнітивної та афективної компонент у системі «верхній–нижній» визначає специфіку регуляції спільної діяльності.

У комплексно сумісних парах спостерігається рольова симетрія довіри, що забезпечує інтегровану модель регуляції та стабільність взаємодії.

У функціонально орієнтованих парах довіра має структурований характер із помірною раціональною автономністю нижнього партнера, що підтримує функціональну надійність у межах рольової диференціації.

У виразно сумісних парах афективна складова довіри відіграє більш значущу роль у підтриманні взаємодії; водночас підвищена емоційна чутливість верхніх партнерів може відображати більшу залежність регуляції від емоційного фону взаємодії.

Отримані результати дозволяють розглядати довіру як механізм делегування контролю в умовах рольової асиметрії, а не як універсальний індикатор «якісної» взаємодії.

Список використаних джерел

1. Войтенко С. Вплив різних типів взаємодії як фактор успішності спільної діяльності спортивних команд. *Актуальні проблеми фізичного виховання та методика спортивного тренування*. 2024. № 4. С. 51–66. DOI: 10.31652/3041-2463/2024-4-5.
2. Денисенко В. Д. Спеціальна фізична підготовка нижніх акробатів на етапі попередньої базової підготовки : дис. ... д-ра філософії : спец. 017 «Фізична культура і спорт». Київ : НУФВСУ, 2021. 230 с.
3. Гринь О. Особливості прояву тривожності партнерів танцювальних пар та їх копінг-поведінки на початковому етапі підготовки. *Теорія і методика фізичного виховання і спорту*. 2023. № 3. С. 73–77.
4. Максимов С. Д., Максимова Ю. А. Типологія сумісності акробатичних пар на основі технічної спрацьованості та емоційно-артистичної узгодженості. *Академічні візії*. 2025. № 49. Вилучено з: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/2716>
5. Carron A. V., Hausenblas H. A., Eys M. A. *Group dynamics in sport*. 4th ed. Morgantown : Fitness Information Technology, 2012. 418 p.
6. Dockendorff M., Schmitz L., Knoblich G., Vesper C. Joint action partners modulate the first step of an action sequence to communicate a distal goal. *Acta Psychologica*. 2025. Vol. 253. Art. 104724. DOI: 10.1016/j.actpsy.2025.104724.
7. Fédération Internationale de Gymnastique. *Code of Points: Acrobatic Gymnastics 2025–2028*. Lausanne : FIG, 2024. 210 p.
8. Filho E. Shared zones of optimal functioning (SZOF): A framework to define peak performance, momentum, psychobiosocial synchrony, and leader–follower dynamics in teams. *Journal of Clinical Sport Psychology*. 2020. Vol. 14, No. 4. P. 330–358. DOI: 10.1123/jcsp.2019-0054.
9. Hoehl S., Fairhurst M., Schirmer A. Interactional synchrony: signals, mechanisms and benefits. *Social Cognitive and Affective Neuroscience*. 2021. Vol. 16, No. 1–2. P. 5–18. DOI: 10.1093/scan/nsaa024.

10. Leite I. Biomechanical insights into the interaction between acrobatic gymnasts performing partner-assisted flight : Doctoral thesis in Sport Sciences. Porto : University of Porto, 2025.
11. Marsh K. L., Richardson M. J., Schmidt R. C. Social connection through joint action and interpersonal coordination. *Topics in Cognitive Science*. 2009. Vol. 1, No. 2. P. 320–339. DOI: 10.1111/j.1756-8765.2009.01022.x.
12. Marschner M., Dignath D., Knoblich G. Me or we? Action-outcome learning in synchronous joint action. *Cognition*. 2024. Vol. 247. Art. 105785. DOI: 10.1016/j.cognition.2024.105785.
13. Mayer R. C., Davis J. H., Schoorman F. D. An integrative model of organizational trust. *Academy of Management Review*. 1995. Vol. 20, No. 3. P. 709–734.
14. McAllister D. J. Affect- and cognition-based trust as foundations for interpersonal cooperation in organizations. *Academy of Management Journal*. 1995. Vol. 38, No. 1. P. 24–59.
15. McGuire C. S., Eys M., Dithurbide L., Martin L. J. It's allowing space for vulnerability: Exploring athletes' experiences with trust in interdependent sport. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 2025. Vol. 47, No. 1. P. 1–13. DOI: 10.1123/jsep.2024-0050.
16. Rotenberg K. J., Petrocci S., Levante A., Lecchiso F. (Eds.). *Handbook of Trust and Social Psychology*. Cheltenham ; Northampton, MA : Edward Elgar Publishing, 2025. DOI: 10.4337/9781803929415.
17. Simpson J. A. Psychological foundations of trust. *Current Directions in Psychological Science*. 2007. Vol. 16, No. 5. P. 264–268. DOI: 10.1111/j.1467-8721.2007.00517.x.
18. Słowiński P., Zhai C., Alderisio F. et al. Dynamic similarity promotes interpersonal coordination in joint action. *Journal of the Royal Society Interface*. 2016. Vol. 13. Art. 20151093. DOI: 10.1098/rsif.2015.1093.
19. Török G., Pomiechowska B., Csibra G., Sebanz N. Rationality in joint action: Maximizing efficiency in coordination. *Psychological Science*. 2019. Vol. 30, No. 6. P. 930–941. DOI: 10.1177/0956797619842550.
20. Vicaria I. M., Dickens L. Meta-analyses of the intra- and interpersonal outcomes of interpersonal coordination. *Journal of Nonverbal Behavior*. 2016. Vol. 40. P. 335–361.
21. Wanlin C. M. The relationships between communication, trust, success, satisfaction, and longevity in ice dancing and pairs skating : master's thesis [Electronic resource]. Morgantown : West Virginia University, 2000. Available at: <https://researchrepository.wvu.edu/etd/9984>

References

1. Voitenko, S. Vplyv riznykh typiv vzaiemodii yak faktor uspishnosti spilnoi diialnosti sportyvnykh komand [Influence of Different Types of Interaction as a Factor of Success in Joint Activity of Sports Teams]. *Aktualni problemy fizychnoho vykhovannia ta metodyky sportyvnoho trenuvannia*, 2024, № 4, s. 51–66. DOI: 10.31652/3041-2463/2024-4-5.
2. Denysenko, V. D. Spetsialna fizychna pidhotovka nyzhnykh akrobativ na etapi poperednoi bazovoi pidhotovky : dys. ... d-ra filosofii : spets. 017 «Fizychna kultura i sport» [Special Physical Training of Base Acrobats at the Stage of Preliminary Basic Preparation]. Kyiv : NUFVSU, 2021. 230 s.
3. Hryn, O. Osoblyvosti proiavu tryvozhnosti partneriv tantsiuvalnykh par ta yikh kopinh-povedinky na pochatkovomu etapi pidhotovky [of Anxiety Manifestation in Dance Partners and Their Coping Behavior at the Initial Stage of Training]. *Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia i sportu*, 2023, № 3, s. 73–77.
4. Maksymov, S. D., Maksymova, Yu. A. Typolohiia sumisnosti akrobatychnykh par na osnovi tekhnichnoi spratsovanosti ta emotsiino-artystychnoi uzghodzhivosti [Typology of

- Compatibility of Acrobatic Pairs Based on Technical Coordination and Emotional-Artistic Consistency]. *Akademichni vizii*, 2025, № 49. Vylucheno z: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/2716>
5. Carron A. V., Hausenblas H. A., Eys M. A. *Group dynamics in sport*. 4th ed. Morgantown : Fitness Information Technology, 2012. 418 p.
 6. Dockendorff M., Schmitz L., Knoblich G., Vesper C. Joint action partners modulate the first step of an action sequence to communicate a distal goal. *Acta Psychologica*. 2025. Vol. 253. Art. 104724. DOI: 10.1016/j.actpsy.2025.104724.
 7. Fédération Internationale de Gymnastique. *Code of Points: Acrobatic Gymnastics 2025–2028*. Lausanne : FIG, 2024. 210 p.
 8. Filho E. Shared zones of optimal functioning (SZOF): A framework to define peak performance, momentum, psychobiosocial synchrony, and leader–follower dynamics in teams. *Journal of Clinical Sport Psychology*. 2020. Vol. 14, No. 4. P. 330–358. DOI: 10.1123/jcsp.2019-0054.
 9. Hoehl S., Fairhurst M., Schirmer A. Interactional synchrony: signals, mechanisms and benefits. *Social Cognitive and Affective Neuroscience*. 2021. Vol. 16, No. 1–2. P. 5–18. DOI: 10.1093/scan/nsaa024.
 10. Leite I. Biomechanical insights into the interaction between acrobatic gymnasts performing partner-assisted flight : Doctoral thesis in Sport Sciences. Porto : University of Porto, 2025.
 11. Marsh K. L., Richardson M. J., Schmidt R. C. Social connection through joint action and interpersonal coordination. *Topics in Cognitive Science*. 2009. Vol. 1, No. 2. P. 320–339. DOI: 10.1111/j.1756-8765.2009.01022.x.
 12. Marschner M., Dignath D., Knoblich G. Me or we? Action-outcome learning in synchronous joint action. *Cognition*. 2024. Vol. 247. Art. 105785. DOI: 10.1016/j.cognition.2024.105785.
 13. Mayer R. C., Davis J. H., Schoorman F. D. An integrative model of organizational trust. *Academy of Management Review*. 1995. Vol. 20, No. 3. P. 709–734.
 14. McAllister D. J. Affect- and cognition-based trust as foundations for interpersonal cooperation in organizations. *Academy of Management Journal*. 1995. Vol. 38, No. 1. P. 24–59.
 15. McGuire C. S., Eys M., Dithurbide L., Martin L. J. It's allowing space for vulnerability: Exploring athletes' experiences with trust in interdependent sport. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 2025. Vol. 47, No. 1. P. 1–13. DOI: 10.1123/jsep.2024-0050.
 16. Rotenberg K. J., Petrocci S., Levante A., Lecchiso F. (Eds.). *Handbook of Trust and Social Psychology*. Cheltenham ; Northampton, MA : Edward Elgar Publishing, 2025. DOI: 10.4337/9781803929415.
 17. Simpson J. A. Psychological foundations of trust. *Current Directions in Psychological Science*. 2007. Vol. 16, No. 5. P. 264–268. DOI: 10.1111/j.1467-8721.2007.00517.x.
 18. Słowiński P., Zhai C., Alderisio F. et al. Dynamic similarity promotes interpersonal coordination in joint action. *Journal of the Royal Society Interface*. 2016. Vol. 13. Art. 20151093. DOI: 10.1098/rsif.2015.1093.
 19. Török G., Pomiechowska B., Csibra G., Sebanz N. Rationality in joint action: Maximizing efficiency in coordination. *Psychological Science*. 2019. Vol. 30, No. 6. P. 930–941. DOI: 10.1177/0956797619842550.
 20. Vicaria I. M., Dickens L. Meta-analyses of the intra- and interpersonal outcomes of interpersonal coordination. *Journal of Nonverbal Behavior*. 2016. Vol. 40. P. 335–361.
 21. Wanlin C. M. The relationships between communication, trust, success, satisfaction, and longevity in ice dancing and pairs skating : master's thesis [Electronic resource]. Morgantown : West Virginia University, 2000. Available at: <https://researchrepository.wvu.edu/etd/9984>